

Kvinde, Herskab og Tyende lige for Loven, er ikke brudt i denne §.

En anden Ændring maa betragtes som et stort Fremskridt, skønt det ikke kan nægtes, at den kun er en absolut Retfærdighed overfor vedkommende:

Før skulde den Fattighjælp, Manden havde nydt i de sidste 5 Aar under Samlivet med sin Hustru, betragtes som tilige oppebaaren af hende, naar hun var Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru.

Nu gælder dette ikke, saasnart hun i ét Aar efter Samlivets Ophør ikke har modtaget Fattighjælp.

Hvor ofte er det ikke netop Mandens Skyld, at Familien maa søge Fattighjælp. En flittig Kone kan ikke holde Huset vedlige, naar Manden drikker alle de Penge op, han kan faa fat paa. Og saadanne Tilfælde er talrige.

Derimod skærpes Bestemmelsen om Erhverv ved Utugt. Vedkommende skal i fem Aar have holdt sig fri for Straf for saadant Erhverv.

Ogsaa denne Ændring synes mig hel-

dig. Saa kommer vi til § 20 (Ændring Nr. 40). Og her er det, Tampen brænder.

Her er nemlig i Ændringsforslaget Tale om højstbeskattede, som kaldes umiddelbare Vælgere, der har Valgret til Amsraadene fremfor de andre Vælgere, der svarer mindre Skat. Umiddelbare lyder jo nok lidt anderledes end privilegerede, men det betyder alligevel det samme. Og det er Tiden ikke egentlig til, naar der skal skrives nye Love.

Selv i et saa reaktionært Land, som vi absolut maa kalde Tyskland med Hensyn til personlig Frihed, kæmpes der for almindelig Valgret. De store Arbejderdemonstrationer i Berlin i Anledning af Klassevalget til den preussiske Landdag er et Tidens Tegn. Kunde da ikke vi have undgaaet denne § uden at vælte hele Lovforslaget?

Selv om vi Kvinder er glade ved det, vi vinder, har vi Lov til at være bedrøvede over den Frihed, *Folket* taber. Og dog er dette Lovforslag et stort Fremskridt. Der er for meget godt i det, navnlig for vort Vedkommende, til at vi kan ønske det gemt hen til bedre Tider.

Kan hænde Tiderne med fuld Frihed og den almindelige Valgret *helt* gennemført endnu ligger noget fjernt.

Det andet Mindretal (Højre) har atter, ligesom i Fjor, nogle fælt reaktionære Ændringer i sit Forslag. Fattighjælpen skal blive ved med at hindre Enken, den fraskilte, fraseparerede eller forladte Hustru i Udøvelsen af sin Borgerret i fulde 5 Aar. Dernæst vil Højre have en Aldersklassedeling blandt Vælgerne. Vælgere over 40 Aar skal være privilegerede og vælge den ene Halvdel af Borgerrepræsentantskabets Medlemmer, mens den anden Halvdel vælges af de øvrige stemmeberettigede Vælgere. Desuden foreslaas *Stemmepligt*. Enhver Vælger, som er optaget paa Valglisten og ikke paa den Tid, Valget foregaar, er fyldt 70 Aar, skal stemme. Hvis han ikke møder, skal han melde lovligt Forfald, ellers skal han bøde fra 2—20 Kroner — efter Formue og Evne — til Statskassen. Det kan man kalde en rigoristisk Bestemmelse! Og der paastaas endog, at den foreslaas, fordi Kvinderne, der nu faar dette »store Borgergode« (Valgretten), ogsaa skal have den Pligt at anvende det.

Ordføreren (*Hage*) var nogenlunde tilfreds med Forandringen ved Valgene til Amsraadene, men ønskede et lignende »Tokammerssystem« indført i Byerne »for at værne Mindretallet«. Derimod var han meget utilfreds med Ændringsforslaget under Nr. 39, der angaar Kommuner udenfor København. I dette foreslaas, at Skatterne ikke maa forhøjes med mere end $\frac{1}{4}$ i én Valgperiode, uden at der indhentes Amsraadets* eller Ministerens** Samtykke. Hvis Ministeren eller Amsraadet nægter deres Samtykke til, at der udkrives et større samlet Skattebeløb end paa krævet i Henhold til det sidste af den afgaaede Kommunalbestyrelse vedtagne Overslag med Tillæg af $\frac{1}{4}$, skal der snarest muligt vælges en ny Kommunalbestyrelse, og den ny Bestyrelse træffer nu endelig Bestemmelse om, hvorvidt der skal udkrives større Skatter eller ej.

Højres Ordfører mente, at Amsraadene — der er valgt af umiddelbare Vælgere — saaledes blev rent umyndige, da det jo alligevel blev Kommunalbestyrelsen, som bestemte Skatteprocenten.

I Forslaget sættes yderligere en Grænse for Amsraadenes og Ministerens Samtykke. Naar nemlig Kommunens Skatte-

*) For Sognekommunerne og Landdistrikterne.

**) For Købstæderne.